

DELAJSKA POLITIKA

Uredništvo je v Mariboru,
Ruška cesta, poštni predal 22.
Rokopisi se ne vračajo. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo.
Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22.
Ljubljana VII, Zadrugi dom.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
bela tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega
značaja, stane beseda 1.— Din. V oglasnem delu stane pe-
titna enostolpna vrsta 1.50 D. Pri večjem številu objav popust.
Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.

Štev. 28.

Sobota 6. aprila 1929.

Leto IV.

ŠTEFAN LEHPAMER ŠEF BORZE DELA V LJUBLJANI.

V sredo zjutraj ob 4. uri je nepričakovano zatisnil oči za vedno s. Štefan Lehpamer, šef ljubljanske Borze dela. Pokojni Lehpamer je bil rojen Zagrebčan ter se je izučil tiskarstva. Pred vojno je več let služboval v Ljubljani; med vojno pa je nad tri leta služil v vojski. Vrnivši se domov, je dobil službo pri ustanovljeni posredovalnici dela, kjer je s svojo vestnostjo, neutrudljivo marljivostjo in postrežljivostjo mnogo pripomogel do ulgeda in uspehov Borze dela. Lehpamer je bil tih, miren in značajan dečko ter prijeten družabnik. Poleg vseh teh vrlin je bil najzvestejši pri-
staš našega pokreta ter se je udeleževal prav posebno pri družabnih prireditvah. Zlasti se je posvetil po-
leg svojega poklica tudi vezbanju na-

ših tamburaških zborov, ki so pod njegovim vodstvom nastopali povsod s sijajnim uspehom.

Sodrug Lehpamer je bil mož dela, poštenega, nesebičnega dela. Ljubljansko delavstvo čuti ob smrti svojega iskrenega prijatelja, svetovalca ob vsakršnih neprilikah, težko izgubo in izraža njegovi vdovi in detetu iskreno sožalje.

Pokojni Lehpamer je bil rojen leta 1878; izpolnil je torej šele petdeseto leto. Pred veliko nočjo ga je napadla gripa, pa je kljub temu hodil v posel. Ali bolezen se je poslabšala; lotila se ga je težka pljučnica, kateri je blagi pokojnik podlegel. Lep mrtvaški spre-
vod se je vršil včeraj popoldan.

Vsi njegovi prijatelji in somišljeniki mu ključemo ob grobu: Blag ti spomin!

Dr. Seiplova vlada odstopila.

Četudi se je pričakovalo, vendar je široko javnost iznenadila vest, da je podala avstrijska vlada demisijo. Demisije same se sicer še ni pričakovalo, pač pa samo rekonstrukcijo, ali izmenjavo nekaterih ministrov kot je to pred kratkim naglašal sam šef vlade, prelat Seipel, in neki krščansko-socialni poslanec. Gospod Seipel je do zadnjega spretno maskiral svoj politični bankrot in ko je uvidel, da ne spravi vladne »karijole« iz blata, je demisijonal.

Da bi zakril pred javnostjo svoj polom, skuša opravičevati svoj usoden korak z »željo« cerkvenih krogov, ki so mu baje namignili, naj se umakne, da ne bi zaradi njegove politike obrnilo hrbta cerkvi še več vernikov. Mogoče, da je to tudi eden vzrokov, toda vsekakor je ta vzrok bolj postranski pomena, kajti cerkev dandanes ni tako občutljiva, ona je zabredla na stranpoti kakor v srednjem veku, kajti njeni služabniki se danes bavijo z vsem drugim, samo ne s svojim praviim poklicem. Socialni demokrati niso krivi, če ljudje v masi izstopajo iz cerkve. Pravi vzrok je iskati v tem, da vodijo socialni demokrati smoteno ter konsekvenco politiko, da so složni ter dosledni v svojih ciljih in vsled tega so močni. Padec g. Seiplova je velika zmaga socializma v Avstriji. Dr. Seipel si je postavil velik program, ni pa mogel iz-

vesti niti ene točke tega programa. Predvsem sta dve točki, s katerima se je hotel ovenčati, to je zaščita najemnikov in pa posojilo. Obe sta prišli na mrtvo točko.

V vprašanju zaščite sta bili za vlado samo dve možnosti, to je, ali volitve ali pa ljudsko glasovanje. Zdelo se je, da bo prišlo do volitev, kajti plebiscit za odpravo zaščite najemnikov bi bil g. Seiplova gotovo pokopal. Pa tudi volitve s parolo: odprava zaščite, bi bile porazne. Seipel je hotel z volitvami počakati vsaj tako dolgo, da bi dobil posojilo, toda posojilo je bilo zanj prava fata morgana, ki se je vedno odmi-
kalo in torej ni bilo nič sigurnega, da bi zvezna vlada dobila do jeseni posojilo. Du-
najska občina je dobila 50 milijonsko do-
larsko posojilo v 48 urah, medtem ko se vlada že polni dve leti trudi, pa ga ne more dobiti. To so torej resnični vzroki. Zato bo moral ves program na smetišče, nova vlada pa bo morala imeti proste roke. Kakšna bo nova vlada in njen program, to se še ne ve. Kombinacije so razne, tudi take, da bi se sestavila koalicijska vlada krščanskih socialcev in socialnih demo-
kratov, kar ni popolnoma nemogoče, toda v tem slučaju bo ostala zaščita zaščitena. Na vsak način pa je Seiplov padec velik trijumf avstrijske socialne demokracije.

Reorganizacija vrhovne državne uprave.

Reorganizacija državne uprave je vse-
kakor potrebna stvar. To uvidevamo tudi mi. Reorganizacija torej ni tisto, kar nam ne bi ugajalo, pač pa nam ne ugaja pisava meščanskih listov, ki naglašajo, da je re-
dukcija ministrstev in uradništva rešilna bilka in pot k ozdravljenju razmer. Pri reorganizaciji vrh. drž. uprave je važen neki drugi moment, ki ga naše meščansko časopisje namenoma popolnoma prezre. Ta moment je, da je treba reorganizirati upra-
vi dati dušo, življenje, točnost, iniciativ-
nost in sredstva, da zahtevane vrline lahko razvija. To je mnogo pomembnejše. Držav-
na uprava je v parlamentarnih državah vr-
šilec narodne volje, parlamenta in njegove
iniciative v korist splošnosti, kar prejšnja
narodna skupščina nikakor ni bila. Upamo,
da pridemo kmalu zopet do parlamentarnih
razmer, ali od novega parlamenta bo od-

visno, če bo državna uprava v stanu vršiti
bolje svoje posle kakor jih je vršila. Če
sede v zbornici spekulanti in ljudje, ki se
ključje namesto z gospodi poslanci z bikt
in osli, sicer pa ne poznajo nikakršnih dr-
žavno- ali socialnopolitičnih problemov, no-
benih konkretnih načrtov, potem tudi dr-
žavna uprava ne more in se ji ne ljubi
delati. Tako stoji stvar. Toda meščansko
časopisje o tem važnem dejstvu molči, ker
se zaveda svoje vesti. Svetopisemski Kaj
je ubil Abila, pa je zaradi vesti zmo-
rel in se obesil, ker je imel še nekaj vesti. Vi
ste ubili demokracijo v državi, a vest vas
ne prisili, da bi z iskreno gesto ta dejstva
povedali; sploh niti ne pokažete smisla za
to, da je za izpremembo razmer potrebno
v prvi vrsti novo naziranje o demokraciji.
Ne varjamo javnosti samo s formalitetami
po časniških predalih.

Nova ureditev vrhovne državne uprave.

12 resortnih ministrstev in predsedstvo ministrskega sveta.

Z novim zakonom o reorganizaciji vr-
hovne državne uprave, ki ga je v nedeljo
podpisal kralj, se ukinjajo štiri ministrstva,
in sicer ministrstvo ver. narodnega zdravja,
agrarne reforme ter pošte in brzojava. Po-
sli ukinjenih ministrstev se dodeli dalje
obstoječim ministrstvom.

Odslej bodo obstojala naslednja mini-
strstva, in sicer: za notranja dela, pravdo,
prosveto, vojsko in mornarico, zunanja dela,
promet, javna dela, kmetijstvo, trgovino in
industrijo, šume in rudnike ter socialno
politiko in narodno zdravje.

Bivše ministrstvo ver. se združi z mi-
nistrstvom pravde, agrarne reforme z mi-

nistrstvom za kmetijstvo, pošte z ministr-
stvom za javna dela, narodnega zdravja pa
z ministrstvom za socialno politiko.

Ministrstvo za socialno politiko se bo
v bodoče imenovalo ministrstvo socialne
politike in narodnega zdravja.

Dalje dobi direktno vodništvo za
javna dela, istotako gradbo železnice in me-
lioracije.

Uredi se tudi osrednji statistični urad
in osrednja poročevalska služba pri pred-
sedstvu vlade.

Novi zakon ukinja tudi podtajnike, ka-
tera mesta so služila temu namenu, da je
režim ustregel egoizmu posameznih poli-

tičnih strank, ki v raznih režimih niso mo-
gle priti drugače do političnega vpliva.

Določbe zakona o odgovornosti mini-
strov so razmeroma stroge ali pokazala
bo praksa, v koliko jih bo mogoče izvajati.

V oficijoznih izjavah se zlasti povdarja,
da je namen reorganizacije vrhovne uprave
štedenje na osebnih izdatkih. Stotine urad-
ništva bo reducirane.

Ne vemo, odkod izhaja taka argumen-
tacija reorganizacije državne uprave, ali po
tonu reklame soditi, ni uradna, ni oficijelna.
Zakaj, mi vemo, da je bila državna uprava
neurejena, je počasno poslovala, kar je ob
sebi umevno, ker novi državni aparat ni
mogel že po naravi steči kakor namazan.
In če državni aparat ni delal povoljno, je
mnogo krivde na tem, ker ni bilo inicija-
tive in kreditov, da bi se vršila javna dela,
vršil v redu promet, nabavili potrebni po-
močki. Na teh stvarih je trpela uprava in
zaradi njih aktivnost glede izboljšanja go-
spodarskih in tudi političnih razmer.

Ministrstva imajo celo vrsto poslov,
kjer lahko intenzivno delajo in porabijo
svoje sile v pravcu dviga narodno-gospo-
darskega napredka. Državno nameščentvo
utegne biti, če ima prave smernice, indi-
rektno jako produktivno. Število ministrstev
in uradništva, dasi je veliko število mini-
strov le velik balast za upravo, če ni no-

tranje enotnosti v državni upravi, torej ni
pravi vzrok slabega poslovanja. Imamo že
26. vlado, odkar obstoji država v sedanji
obliki. Vlade so bile dosledno partizanske,
ki zaradi svoje politične sebičnosti in bor-
be niso prišle do konkretnih problemov,
marveč so se izgubljale le v vprašanih
partizanstva. Kaj je naravnije kakor da
tudi državna birokracija ni iskala inicija-
tive ter je posle opravljala s tistim fleg-
matičnim licem kakor režimski političari.

Z reorganizacijo vrh. drž. uprave se
izvede kos potrebnega dela, ker se z njo
koncentrira vsaj nekaj sorodnih panog. Ne-
dostatek z našega stališča pa je, da se niso
dodelile ministrstvu socialne politike vse
delavsko-zavarovalne ustanove. Socialna
preskrba železničarjev in rudarjev, ki osta-
nejo še nadalje dodeljeni resortnim mini-
stroma, spadata vsekakor v področje mini-
strstva za socialno politiko. Tudi ta reor-
ganizacija bi pomenila štedenje, vrhu tega
pa bi se s tem ustvarila široka podlaga za
izvedbo temeljitega enotnega socialnega
zavarovanja, ki mora biti važen problem za
vsako moderno državo.

Nova vrhovna uprava države bo bolj-
ša, če bo delala politiko splošnega social-
nega blagostanja, za kar je pa treba inici-
jative, kredita in tudi ljudi. Sistem oseb-
nega štedenja pa ni najboljši.

Pošteno so se zaleteli.

Politikujoča cerkev.

Na naša izvajanja na nezmislno
trditve, da cerkev ne uganja politike
in podpira Mussolinija, je krščan-
sko-socialna »Pravica« kratko
umolknila, ker dejstva prejasno go-
vore, da smo pisali resnico in v po-
vsem mirni in dostojni obliki tudi z
argumenti dokazali, kar smo trdili.
Vlogo zagovornišva trditve »Pravi-
ce« pa skuša sedaj »Slovenec« v
svojem velikonočnem članku spraviti
na povsem drug tir.

»Slovenec« pravi, da sta cerkev
in država dva najmočnejša faktorja,
ki morata živeti v državi v ne-
kakšnem razmerju med seboj: ali
prijateljskem ali pa sovražnem. To
je tudi za nas razumljivo. Ali to raz-
merje bi moralo biti vstvarjeno z
ozirom na načela. Če imata oba fak-
torja enake nazore o ureditvi države,
o ureditvi socialnih razmer, o krivi-
cah in pravicah posameznega člove-
ka v človeški družbi, potem je po-
vsem naravno, da živita ta dva naj-
močnejša faktorja v prijateljskem
razmerju in da vršita v družbi in dr-
žavi sporedno iste naloge v najlep-
šem soglasju; če pa ta dva faktorja
čutno, pravno in etično nista enih in
istih načel, pa ne moreta voditi iste
politike, marveč bi se morala, če jem-
ljeta resno svoje nazore, boriti vsak
za svoj pravec in za svoja načela.

»Slovenec« trdi dalje, da so po-
membni politiki uvideli, da je cerkev
faktor, s katerim je treba računati.
Da, to smo povedali tudi že mi.
Vzrok temu novemu stališču pa ni v
tem, da je stari liberalizem, ki je
nekaj časa zaposloval kulturni svet,
propadel. V dobi liberalne ere se je
koncentriral kapitalizem v rokah da-
našnje denarne aristokracije in je s
tem izgubil stik s širokimi množici
narodov, ki jih je kapitalizem
zasušnil. Množice delovnega nara-
da so se emancipirale od kapitali-
stične družbe in prehajajo v delav-
sko razredni tabor, ki je nasproten
kapitalističnemu izkoriščanju. Tega

pojava se je kapitalizem ustrašil,
zato potrebuje, da mu priskočijo na
pomoč »nepolitične« verske cerkve.
Ta trditve ni naša izmišljotina. Za-
kaj, Mussolini in Poincaré sta rekla,
da potrebujeta cerkev, da bo delala
zanju propagando v inozemstvu v
svrhu dosege njih imperialističnih
namenov. Ta dva in tudi drugi me-
ščanski politiki namreč prav dobro
vedo, da imajo razne cerkve na si-
romašne narode, ki se zaradi svojega
socialnega položaja kulturno ne mo-
rejo dvigniti, še velik vpliv in da bo
prijateljsko sodelovanje s cerkvami
njim v prid, ker bodo cerkve socia-
lno trpeče narode tolažile in uspa-
vale v trpljenju in potrpežljivosti.

Ta politika cerkve je namreč ena
največjih ovir, da se narodi ne mo-
rejo dvigniti na svoje človeško do-
stojanstvo, praviim, narodi, ki so v
veliki večini in ki bi morali imeti
na svoji strani vse one, ki prizna-
vajo socialno pravičnost in govore o
njej.

Politika prijateljstva z gorenjimi
desettisoči pa ni ta, ker pomeni le
podpiranje diktature svetovnega ka-
pitalizma, ki zlasti po vojni naglo
prepreza vesoljni svet kot sklenjena
veriga.

Kapitalizem je pa tudi hvaležen.
Zida cerkve in daje koncesije. V New
Yorku je ameriški kapitalist se-
zidal cerkev, ki bo veljala več mili-
onov dolarjev.

Vsa taka dejstva govore torej,
da je politika pomembnejših cerkev
usmerjena kapitalistično; cerkve to-
rej niso nepolitične.

To smo morali povedati, da bo-
mo na jasnem, ne da bi se hoteli vti-
kati v druga vprašanja. Če povemo
še to, da je prav sedanja katoliška
cerkev bila v svojih početkih vera
siromakov, ki so jo mogotci prega-
njali zaradi nje naukov, ker so se
bali — revolucije zaradi socialnih
krivic.

Zopet napredek dunajske občine.

V našem listu smo že mnogo čit-
tali, kaj so dunajski socialisti tekom
desetih let, odkar oni upravljajo ve-
lemestno občino, storili na socialno-
političnem ter kulturnem polju. Ne da
se vsega opisati niti v debeli knjigi,
kam šele v našem listu. Omejimo
se samo na eno, in to je, da je
dunajska mestna občina tekom dese-

tih let zgradila okroglo 40.000 sta-
novanj, povečini z največjim komfor-
tom. Ta stanovanja so opremljena z
vsem, kar človek potrebuje za svoje
zdravje in udobnost.

Pri zgradbah se polaga največjo
važnost na zrak ter svetlobo. Vsa
stanovanja imajo parketna tla tudi v
kuhinjah. Vsako stanovanje ima go-

ZA PRANJE NOGAVIC



spodarski balkon in razen istega povečini balkon na ulico ali vsaj takozvano »logijo«. Mnoge velike zgradbe so opremljene zunaj in znotraj z

lepimi parki. Gotovo pa ima vsaka večja hiša park namesto ozkih ter smrdljivih dvorišč, kakršna so v privatnih hišah. Vsako stanovanje, če je tudi enosobno, ima predsobo. V velikih hišah so centralne parne pralnice, poleg katerih se nahajajo kopalnice. Pri vsem komfortu je dosedaj manjkalo samo še to, da bi bilo vsako stanovanje preskrbljeno z lastno kopalnico. Toda z dobro voljo se vse doseže in letos je v tem oziru že led prebit. Od sedaj naprej dobi vsako stanovanje tudi svojo lastno kopalnico, četudi ne v obliki posebne sobe, pač pa tako, da bo kuhinji dodan poseben prostor, takozvana »pische«, ki bo vseboval kad iz lahke cinkove pločevine, katero se bo moglo dvigniti, ko se je ne bo potrebno, da ne bo delala napotja. Kad in bakreni plinski kotel bo moral najemnik sicer sam plačati, toda na prav majhne mesečne obroke. Ta naprava pomeni majhno revolucijo na kulturnem polju. Kajti v tem oziru je zopet Dunaj prvi, ki nudi takorekoč najnižjemu človeku, to je delavcu, ono, kar je do danes bilo pridržano samo boljšim krogom, kar pomeni drugod luksuz celo za srednji stan. Poleg tega pa Dunajčan v novih občinskih hišah stanuje skrajno poceni, kajti hiše so v trenutku, ko so zgrajene, tudi že plačane in ni treba plačevati bankirjem visokih obresti, kar bi krščanski socialci sicer tako radi. Najemnine namreč znašajo od 10 do 30 šilingov mesečno. »Wienerstern«!

tajnika in blagajnika krajevnega odbora, ali v slučaju njihovih nujnih zadržkov, njihove namestnike.

3. Dnevni red teh konferenc, predlaga načelstvo, naj bi bil naslednji:

1. Sprejem pravilnika okrožnih odborov in njihovo konstituiranje.
2. Poročilo o sklepih zadruženega kongresa.
3. Deležni mesec.
4. Raznoterosti.

Iz akcije, ki jo vodi Konzumno društvo za Slovenijo za upostavitve okrožnih odborov, je razvidno, da je zadnji občni zbor pravilno načel in rešil vprašanje dviga agitacijske in izobraževalne sile te zadruge. Kot vestni kronisti bomo potek teh konferenc budno zasledovali in o njihovem poteku in sklepih obširneje poročali.

Vaša želja je

imeti čevlje, kateri se dobro priležejo, da so čevlji prvovrstne kvalitete ter po odgovarjajoči najnižji dnevni ceni

Uresničite to željo

z nakupom

KARO ČEVLJEV

Maribor, Koroška c. 19

Dnevne novice.

Kako se hišni posestniki norčujejo iz svojih najemnikov.

V svojem glasilu »Moj dom« smešijo navedena statistična dejstva o stanovanjski in socialni bedi ter pravijo: »Če so najemniki natrpani v stanovanjih, vendar temu niso krivi hišni lastniki in če bo zakon podaljšal, bodo tudi še nadalje ostali natrpani. Če najemniki stanujejo v takih slabih prostorih, ki niso stanovanja, niso temu zopet krivi hišni lastniki, ker jih prav nihče ne sili, da v njih stanujejo; na drugi strani pa je stvar sanitetne oblasti, da taka stanovanja prepove, česar bodo hišni posestniki sami najbolj veselili. Radi pa priznamo, da je veliko stanovanj v dešolatnem in škandaloznem stanju, a tega niso napravili hišni lastniki, temveč nekateri brezobzirni najemniki, ki se jim ne zdi nobena škoda, če se stanovanja še tako kviri.«

To so besede, ki povedo dovolj jasno, da stanovanj manjka in hišni lastniki nazadnje pravijo, da stanovanj primanjkuje zaradi tega, ker prebivalstvo sili s kmetov v mesto, namesto, da bi obdelovalo zemljo. Opravičevanja stališča hišnih lastnikov zaradi opustitve stanovanjske zaščite so torej navaden zloben humor človeka, ki pred smrtjo na večalih opravičuje svoje grehe.

Socialni položaj je kriv in pa pomankanje stanovanj, da so stanovanja natrpana. In sanitetne oblasti naj prepovedo za stanovanje nezdrave kleti, podstrešja in različne brloge, ko ni stanovanj, ko nikogar ni, da bi bilo dovolj zdravih stanovanj na razpolago. Verujemo, da bi hišni lastniki bili zadovoljni, če bi se mnogo takih stanovanj v sedanjih težkih socialnih razmerah prepovedalo, ker bi potem boljše in večja stanovanja

poskočila v ceni. Tu ne govori iz hišnih lastnikov socialni čut, ampak gola požrešnost po dobri stanovanjski konjunkturi.

Pa povejmo še to. Hišni lastniki pravijo, da bi sami radi popravili zanemarjena stanovanja. Res pa je, da so v zadnjih letih stanovanjski najemniki sami na svoje stroške in na poziv gospodarjev popravljali svoja stanovanja. Odstotek najemnikov, ki tega niso storili ali niso mogli storiti niti ob največji žrtvi, je tako majhen. Ta teza hišnih lastnikov je prazna fraza, ki je niso izvajali niti takrat, ko še ni bilo stanovanjske zaščite in je ne bodo, ko je več ne bo.

Logika hišnih posestnikov je čudna. Če bi ne bilo zakona, bi ne zidali, ker bi nihče ne mogel plačevati dragih stanovanj; ker pa je stanovanjska zaščita, pa ne zidajo, ker se ne izplača. Zaščito stanovanjskih najemnikov zahteva pač socialni položaj delovnih slojev.

Zaščita stanovanjskih najemnikov bo, kakor poročajo oficijozni listi, podaljšana za eno leto z nekaterimi izjemami. Izjemne bodo najbrže koncesije hišnim posestnikom, to je, zaščita stanovanjskih najemnikov se bo ozirala le na nekatere sloje z ozirom na socialni položaj. Seveda s podaljšanjem stanovanjske zaščite vprašanje v enem letu ne bo rešeno. Zato bi bilo potrebno napraviti še drugi korak, ta je, graditi stanovanjske hiše z majhnimi stanovanji za delavstvo in uradništvo. Predvsem naj bi država gradila poslopja za svoje urade stanovanjske hiše za nameščence, industrija, železnice za svoje nameščence, občine komunalne stanovanjske hiše itd. Šele tedaj, če se to zgodi, bodo boljše stanovanjske razmere. Tudi v ta namen bi bil potreben poseben zakon.

Izjemna v ministrstvih. Minister za narodno zdravje dr. Krulj in minister ver dr. Alaupovič sta bila stavljena na razpoložanje. Kmetijski minister dr. Frangeš ostane, ker je bil obenem minister za agrarno reformo. Dr. Kumanudi pa je postal minister brez portfelja ter vodi ministrstvo za zunanje stvari.

Zadružno gibanje.

Kakor smo že zadnjič poročali, je sklenil kongres Konzumnega društva za Slovenijo, organizirati na sedežih važnejših okrožij, tako v Ljubljani, Mariboru, Prevaljah, Jesenicah, v Celju in Trzinu, okrožne odbore. Z ozirom na važnost te nove institucije je sklenilo načelstvo konstituiranje teh okrožnih odborov kolikor mogoče pospešiti. Po dosedanem načrtu bodo sklicane te okrožne konference po naslednjem redu:

Za ljubljansko okrožje se bo vršila konferenca že to nedeljo (7. apr.) ob 9. uri dopoldne v prostorih Saveza železničarjev Jugoslavije v palači Delavske zbornice.

Za jeseniško okrožje se bo vršila konferenca v nedeljo 14. aprila ob 9. uri dopoldne v Zadružnem domu na Savi.

Konferenca za mariborsko okrožje se bo vršila v nedeljo 21. aprila v Mariboru.

Prevaljsko okrožje bo obdržalo svojo konferenco v nedeljo 28. aprila v Zadružnem domu v Prevaljah.

Natančnejše sporočilo, ob kateri uri se bodo te konference pričele, bomo sporočili prihodnjič. Istotako

bo šele naknadno določeno, kdaj se bodo vršile konference v Celju in v Trzinu.

Glede sklicanja in udeležbe je sklenilo načelstvo naslednji sklep:

1. Na sedežu okrožij delujoči krajevni odbori in oni krajevni odbori, ki niso oddaljeni od sedeža okrožja več kakor 10 km, imajo dolžnost prisostvovati okrožnim konferencam vsi krajevni odborniki, ki svoje odsotnosti ne morejo opravičiti s službenim zadržkom ali drugačnim nujnim opravilom.

2. Oni krajevni odbori, ki imajo svoj sedež več kakor 10 km oddaljen od okrožja, imajo poslati na okrožne konference predsednika.

MAJSKI SPIS

izide letos na 48 straneh s pestro, zanimivo vsebino in z lepimi slikami. Stal bo samo 5 Din. Razprodajalci imajo po 1 Din popusta. Naročite ga najkasneje do 1. aprila, ker ga moramo dati potem takoj v tisk! Izšel bo že sredi aprila. Vsakdo naj si naroči Majski spis!

LEO SILA:

Človek mrtvaških lobanj.

Kronika raztrganih duš.

100

»Ali nismo mi nič več Jugoslovani?« je vprašal smehljajoči se Mirko. »Ti, Leo, si bil nekoč strašno navdušen. Če se spomnim na 1. december 1918, ko si bil tri dni hripav od kričanja, da skoraj govoriti nisi mogel... Na čelu gimnazijskega spreveda si šel, s slovensko zastavo v roki in preko rame so ti obesili svež bršljanov venec, da si bil kot zeleni Jurij? Kaj? Kje so tisti časi? Takrat nas je bilo na stotine, danes jih ni več niti sto pri bakljadi. Tako je shujšal naš prvi december...«

Povorka se je oddaljila. Zaprlj so okno in odstopili.

»Da, res je. Tako daleč je prišlo, da mora človek sovražiti, kar je nekoč ljubil...« je grenko pristavil Leo.

»Ti si zaigral karijero. Mar bi šel takrat v oficirsko šolo, ko se je zanimala za te visoka osebnost kraljevskega dvora...«

»Ne draži me. Rad sem, da nisem šel.«

Že kot otrok je hotel biti oficir. Da ni zabredel v vojaško šolo, se ima zahvaliti pljučnemu katarju, ki si ga je kot enajstletnik nakopal. Tako je pri naboru — padel, kljub temu je želja ostala naprej v njem. Nameraval je po štirih gimnazijah v prej vojaško realko. Medtem je prišel prevrat in Leo je pozabil na svoj otroški sen. V peti gimnaziji je obiskala mesto visoka kraljevska osebnost. Vse mesto, vse organizacije so bile na nogah, da čim lepše in narodnemu navdušenju tem primernejše sprejmejo odličnega gosta. Iz vse pokrajine so

zbohnali ljudi, še kmetje so prišli v narodnih nošah. Leonov oče je oblekel stare prleške brguse, zmetni jopič, platneno robačo, črn klobuk in je jahal v sprevočev. Leo sam pa je vodil pešičko dijaških Sokoličev. Določeni so bili za častno stražo v veliki dvorani Narodnega doma, kjer je bil pripravljen slavnostni diner. Že jutraj ob 9. uri so nastopili svojo častno službo. Leo jih je porazdelil na določena mesta. Navzoči gardisti v paradni uniformi so se dobrodušno smejali mlademu poveljniku Sokoličev. Hodil je od straže do straže, dajal navodila, v skrbeh, da dobro izvrši svojo nalogo. Slavnost se je zavlekla. Dolgo so morali čakati na prihod vse velike posvetne, cerkvene in vojaške gospe. Pri čakanju so jih najbolj kratkočasi natakariji, ki so se pod vodstvom nemškega hotelirja vadili za sprejem. Slovenci v mestu namreč niso zmogli človeka, ki bi znal pripraviti in voditi visoki diner... Ob steni pri vhodu je bila majhna mizica z zvoncec. Tje je postavil hotelir svojega prvega natakarija. Dva sta stala z velikimi belimi servijetami na vsaki strani velikega stola. Sokoliči so gledali, kaj bo. Natakari pozvoni in pri stolu prvi pograbijo krožnik, pozvoni drugič, in drugi nakaže, da naliva juho. Vse na povelje. Kakor stroj. Ko so prišli ob pol ene gostje, se je klaverno vse to ponovilo. Zvonec ni funkcioniral, kakor bi moral in z gosti je prišel ceremonijer, ki je oba natakarija, nerodna vsled nervoznosti, nagnal.

Ko so zaslišali bližajoče se klice, je Leo pregledal še enkrat svoje straže, zapovedal »Pozor!« in se nato sam postavil v dvorano na stražo. Kot prikovan so stali na svojih mestih in kraljevska oseba je kmalu opazila njih strumnost. Leo je vi-

del, da mu kaže nekaj s prstom, toda ni verjel, da bi namig veljal njemu. Zato se ni ganil. Tedaj pa je poslala ponj dr. Mahkota, ki ji je sedel nasproti. Med potjo do mize je dr. Mahkota podčeval Leona, kako mora visoko kraljevsko osebo nagovoriti, s kakim nagovorom, Leo pa ga je samozavestno prekinil: »Saj to dobro vem.« Ves vroč je bil, ko se je ustavil pred mizo in salutiral.

»Kako se pišeš?«

Leo je povedal. Kdo je tvoj oče? Kaj študiraš? Odkod si doma? Ali bi ne hotel z menoj, da te pošljem v oficirsko šolo? — Tu je Leo pomišljal za trenutek, dokler se ni odločil za nikalen odgovor. Pogovor je trajal nekaj minut in strumno odgovarjajoči Leo je napravil dober utis.

»Vidim, kako strumno stojite ves čas na straži. Lepo je to, toda vem, da ni lahko. Zato zapovej svojim tovarišem »Odmor!«

Leo se je, blažen od sreče, da je govoril z eno izmed najvišjih oseb v državi, vračal na svoje mesto. Še tovarišem so se svetile oči, da se zanje tako zanima. V trenutku sreče je pozabil zapovedati odmor in sam je čez nekaj časa stal spet tako strumno, kot prej, svoj pogled usmerjen naravnost proti kraljevski osebi. Za vse večne čase se je hotel nagledati. Tedaj pa se je spet premaknila roka in namignila s prstom. Sedaj je že šel sam. Korajžno, samozavestno je udaril s petami, salutiral in čakal ukaza.

»Zakaj stojite še vedno »Pozor!«? Ali me niste razumeli?«

»Da, veličanstvo.«

»Zakaj torej ne ubogate?«

Davek za cerkev zvišan. Pravoslavna duhovščina se je pritoževala, da je mnogo na slabšem, nego katoliška duhovščina, ki ima sama velika posestva, poleg tega jo pa še država plačuje. Zato je v novem finančnem zakonu za pravoslavno cerkev predviden povišek cerkvenega davka od dosedanjih 6 Din od osebe letno, na 12 Din. Kdor hoče pobožen biti, naj plača; rešeni pa teh davkov ne bomo, dokler se ne loči cerkev od države.

600 novih častnikov. 600 gojencev vojaške akademije v Beogradu je bilo te dni zapriženih in povišanih v podporočnike. **Železniško omrežje** Jugoslavije se ceni na 18 milijard dinarjev.

Avstrijski štrajki. 2500 delavcev v graških vagonih tovornih ter strojarnah v Andritzu, ki so stopili vsled izzivanja »Heimwehrovcev« v štrajk, je sklenilo, da se vrnejo zopet na delo, ker so pokazali izzivacem in njihovim zahrbtnikom (Zvezi industrijcev), da se ne puste provocirati. Nasprotno traja štrajk v avtomobilski industriji še dalje in bo prišlo mogoče do izprtja. Posredovanje je prevzel dunajski župan s. Seitz. Delavci so bojevitost in imajo tudi dobro založeno blagajno. Ista premora nad 20 milijonov šilingov, poleg tega imajo že zagotovilo kovinarske internacionale v Baslu, da dobe podporo tudi od nje, če bi bilo potrebno. Podpora se že sedaj izplačuje, in sicer tedensko od 35-40 šilingov na člana, kar je okroglo 300 Din, kolikor zaslužijo naši kvalificirani delavci. Industrijci so baje pripravljene, raje plače zvišati, samo da ne bi prelomili načela o plačevanju praznikov.

V Angliji bo sedanjí parlament 10. maja razpušen in se bodo 30. maja vršile volitve. V angleški delavski stranki je pri zadnjem kongresu v vprašanju volilnega programa zmagalo radikalno, levičarsko krilo. Zahteva več aktivnosti v razorožitvenem vprašanju, odločno borbo za mir in popolno neodvisnost Indije in Egipta.

Angleški zunanji minister Chamberlain in Mussolini sta se sešla v Italiji in si povedala, da sta v političnih vprašanjih edina. Očividno gre za orientsko vprašanje, kar bi pomenilo, da je to igra za hrbotom Francije.

Kanceler Müller resno zbolel. Kakor poročajo iz Berlina, je sodrug Hermann Müller, državni kanceler, resno zbolel, in sicer kakor so zdravniki ugotovili, na žolču in ledvicah. Bolezen je baje zelo težke narave. Poleg visoke mrzlice, se je pojavila tudi zlatenica.

Industrijska vojna. — Katastrofa v belgijskem rudniku. — V soboto ob devetih zvečer so eksplodirali plini v rudniku pri Gencku, pokrajina Limburg, v globočini 700 metrov, in sicer v trenutku, ko je hotela druga šlita na delo. Delavci so se pod strašnim vpijem razbežali na vse strani. Takojšnja rešilna akcija je ugotovila, da je še veliko številno delavcev v goreči jami. Do nedelje zjutraj so spravili iz jame 23 popolnoma zgorelih trupel in dva živa, ki se nahajata v obupnem stanju. Kdaj pa nehal kapitalizem nekaznovano ubijati ljudstvo?

Leon Trocki ne dobi dovoljenja, da bi se naselil v Nemčiji. Iz Carigrada se je preselil v Pero, ki leži nasproti Carigrada na azijskem obrežju. Najel je privatno hišo. Drugi listi poročajo, da se mu je zdravstveno stanje poslabšalo, dasi so nedavno poročali listi, da je jako zdravega lica.

V Mehiki so se vršili zadnje dni hudi boji med vstaji in vladnimi četami. Poročila si nasprotujejo; medtem ko poročajo vstaji o svojih zmagah nad vladnimi četami, poroča vlada preko Washingtona, da je vstase potokla.

Na Kitajskem je izbruhnila nova državljanska vojna med nacionalistično vlado v Nankingu in komunistično upravo v Hankovu.

Kankov pred kapitulacijo. Krščanski general Feng, ki je sprva odpovedal pokorščino nankinski vladni in bil kot vojni minister odstavljen, se je z vlado zopet pomiril in s svojimi četami pomaga pri obleganju Hankova, katerega padec se vsak čas pričakuje.

V Bratislavi, glavnem mestu Slovaške, bodo to leto zidali velik, nov kolodvor. Zgradbe bodo stale 80 milijonov Kč. Predviden je nov glavni kolodvor za osebni promet, nov tovorni kolodvor, nova kirilnica, nova zgradba za popravila in profesionaliste, nad tloris pa širok most za vozove in pešce. K posameznim vlakom bo dohod skozi tunele. Poleg kolodvora se zgradi tudi novo poštno poslopje.

Se papež bi rad letel. Papež je naročil v neki londonski tovarni letal nov aeroplan, ki bo imel na perutnicah papežev grb. Baje ga bodo kmalu poslali v Rim.

Cerkev potegnil za nos. Nemškemu knezu Bülowu je umrla soproga, katoličanka. Knez je naročil zanjo svečano mašo-zadušnico. Po končani ceremoniji pa je dal truplo, soglasno zadnji želji pokojne žene, prepeljati v krematorij in ga vpepeliti. Cerkev je sedaj silno huda, češ, da je ogoljufana, ker za take, ki se pustijo sežgati, ona ne opravlja pogrebni obredov.

Tramvaj je nemoderen. V mestu Wiesbaden so opustili cestno železnico in bodo prevažali ljudi od sedaj naprej samo z avtobusi. Wiesbaden je tedaj prvo večje nemško mesto, ki bo imelo samo avtobusni promet.

Blagor v olju. Angleški in ameriški finančni magnati snujejo mednarodni petrolejski trust. Potem bo dobiček od olja igral večjo ulogo kot pa pridobivanje istega.

Saniranje bolniškega zavarovanja na Čehoslovaškem. Bolniško zavarovanje na Čehoslovaškem je prišlo v krizo. Prispevki niso zadoščali več za kritje zakonitih davkov. Bolniške blagajne, ki jih je 293, so sklenile

zvišanje prispevka in ministrstvo za socialno skrb je sklep brez nadaljnjega odobrilo. Zavarovalni prispevki v Čehoslovaški so nekoliko višji kakor pri nas, ker se regulirajo po potrebi. Vrh tega pa namerava država izvesti še posebno akcijo, ki bo materialno podprla socialno zavarovanje. Tako ravnajo odgovorni državniki, ki se zavedajo pomena socialnega zavarovanja. Pri nas pa pravijo in agitirajo s tem, da trpi gospodarstvo pod bremenom socialnega zavarovanja, dasi se porabi v te svrhe največ en odstotek celotne produkcije v državi. To je zaradi tega, ker odločuje pri nas v gospodarski politiki demagogija s tendenco izkoriščanja.

Angleški industrijci so poslali v Rusijo delegata Reumanta, ki naj bi poizkusil ustvariti gospodarske zveze z angleško industrijjo. Delegat poroča, da so ugodni izgledi. Sovjetska vlada izpolnjuje napram inozemskim dobaviteljem svoje pogoje in zlasti je pa velike prednosti, da je monopolizirana zunanja trgovina, ki omogoča velika naročila, ki jih vlada sama potem deli in oddaja dalje. Angleška industrija bi lahko mnogo zaslužila s tem, da bi sovjetsko industrijjo opremila z modernimi stroji in opremami. Kakor vidimo, nastaja tu konkurenčni boj za dobave Rusiji med Anglijo, Zedinjenimi državami in deloma Nemčijo.

Med prijateljicami: »Svetujem Vam, draga gospa, da vzamete za pranje perila SCHICHT-ov »RADION«. Poglejte današnji oglas!«

Kultura.

Heinz Luedecke, Berlin:

Zopet nov ruski film. (»Živi mrlič«.)

Kar se vsebine tiče, ni ta film, ki ga je režiral Fedor Ozep, posebno aktualen. Film je ostra kritika caristično-ortodoksnega zakonskega (bračnega) prava in se obrača zato proti že davno premaganemu sovražniku; sovjetske reforme so namreč tragedije, kot se dogajajo v tem filmu pod pritiskom preživelih moralnih pojmov, že davno pregnale v carstvo zgodovine. — Dejanje je povzeto po istoimeni drami Tolstega; ta vsebina drame je obče znana, zato ne bomo z njo izgubljali besed. Omenimo naj samo, da film mnogo jasneje razgrinja socialno-krivične nazore Tolstega kot pa igra na odru. Vprašati pa se moramo: ali je film češčenje socialista Tolstega ali pa hoče naknadno opravičiti uspešne reforme nove Rusije na seksualno-etičnem polju?

Toda čemu razpravljati o sodobnosti in upravičenosti tega filma, ki je umetniška, ki ima radi svojih izvanrednih kakovosti vso bodočnost? Rusom se je vnovič posrečilo mojstrsko delo, ki dokazuje, da so vsi proizvodi kapitalistične filmske produkcije revne ničvrednosti. Prav radi tega ima že ta film velik socialni pomen.

Doslej smo bili navajeni občudovati pri ruskih filmih obvladane mas; v tej najnovejši igri na platnu pa doživimo najgloblje psihološko oblikovanje in duševno ekonomijo. Pudovkin, znani režiser, je »senzacija« filma; igra Fedjo in je z igro dokazal, da ni samo dober režiser, temveč tudi izborni igralec z zmoglostmi, ki ga dvigajo do višine Chaplina. Pudovkin je dal postavi Fedje nov pomen: njegove usode ne razlaga iz dekadentne slabosti, temveč vsa Fedjina dejanja izvirajo iz volje: ne lagati. Ljubezen do resnice in svobode napravlja Pudovkinovega Fedjo za outsidera v zlaganem in poginu določenem društvu predrevolucijske Rusije. Lepota Pudovkinove igre je v tem, da nikjer ne postavlja v ospredje duševnih efektov, marveč igra skromno in s plemenitim samozatajevanjem in prav zato diha iz njegove igre polno človečanstvo.

Sila in moč režiserja Ozepa se kaže v prikazovanju in oblikovanju naturalističnih detajlov; v tem filmu nam prikazuje čudovite slike iz »podzemlja« caristične države, poleg tega pa tudi celo vrsto zanimivih in karakterističnih ljudi. Že s filmom »Rumeni izkaz« je Ozep dokazal, da je eden najposobnejših režiserjev nove Rusije. Zal pa zaide v obeh filmih čisto v pretiravanje. On naravnost igra s kamero, podaja včasih nekoliko preveč fotografske tehnike in optičnih efektov, ki so sicer sami na sebi zanimivi, ki pa ovirajo potek dejanja.

Film »Živi mrlič« spada med najboljše in najpretnesnejše filme, kar smo jih videli v letošnji sezoni v Berlinu. Tudi drugi igralci so v njem pokazali svoje umetniške sposobnosti.

Maribor.

Ljudska univerza v Mariboru. V petek 5. aprila ob 8. uri zvečer predava univ. prof. dr. I. Strzygowski o ruski sovjetski umetnosti, ki je zbudila po celem svetu največjo pozornost in je postala za gotove struje umetnosti vodilna. Potrebno je, da jo spoznamo, saj je v največji meri značilno za moderno Evropo! Predavanje je opremljeno z mnogimi skioptičnimi slikami, ki jih je g. profesor dal napraviti nalašč za nas. V ponedeljek 8. aprila: prof. B. Teplý o socialnosti v moderni slovenski literaturi.



„Moje stanovanje se kar blešči od snage,“

pravi mlada gospa Mica. „RADION mi olajšuje delo, ker pere ne samo perilo, ampak tudi stopnice, vrata in tla. Vse to čisti RADION brez truda in muhe.“



Vse to čisti RADION brez truda in muhe!

Podružnica »Svobode« Maribor priredi v soboto, dne 6. aprila, ob 20. uri v Ljudskem domu predavanje s slikami »Alpe«. Predava sodr. prof. Teplý. Krasne slike o alpskih velikanih. Udeležite se predavanja polnoštevilno.

Dramatični odsek »Svobode« Maribor priredi s sodelovanjem pevskega odseka v nedeljo, dne 7. aprila, v Studencih v Delavskem domu gledališko predstavo s koncertom in sicer se vprizori mična veseligrada: »Oče so rekli, da le...« Delavci, prijatelji smeha, vljudno vabljeni.

Delavsko kolesarsko društvo v Mariboru sklicuje v nedeljo, dne 21. aprila, svoj redni občni zbor, ki se vrši ob pol 9. uri dopoldne v prostorih g. Nekrepa (gostilna »Zlati konj«), Vetrinjska ulica. Vse članstvo se poziva, da se istega točno udeleži. Za društvo: Leopold Košuta.

Celje.

Stanovanjskim najemnikom za zgled! Dolgo sem nestrpno čakal, da se bo vendar kdo zganil in napisal par vrstic o grdi surovosti nekaterih hišnih posestnikov proti stanovanjskim najemnikom. — Ker pa nisem nič dočakal, sem si vzel za dolžnost, da napišem sam par vrstic in na kratko povem, kaj mi teži dušo. Da pa ne bom preveč na dolgo in široko razlagal, naj navedem en konkretni slučaj. Namreč tukaj v Čretu je neki hišni posestnik, ki je pred leti kupil hišo in vrgel sedaj svojega najemnika na cesto, v najhujši zimi s tremi malimi otroci v starosti od enega do sedmih let. Postavil jih je na cesto, ko je bilo najhujš mrzlo. In kar je najhujše: Vsi so bili hudo bolni (za špansko boleznijo), dva otroka sta se za silo vlekla, tretji je pa imel na dan prisilne selitve 39,5 stopinj vročine in sta ga hotela omenjeni posestnik in neki za to najeti delavec nesti kar iz postelje ven v sneg! Nato je pograbila mati vendar še v pravem času tega otroka, ga zavila v prtiče in odejo, da ga niso odnesli kar iz postelje na sneg. In glejte, dragi najemniki in čitatelji Delavske politike, ta hišni posestnik je sorodnik višjega duhovnika, ki pride večkrat na dopust k njemu. — Namesto da bi upošteval božjo besedo: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe«, je ravnal nasprotno. Ako se mu že nista smilila oče in mati teh otrok, bi se mu morali smiliti vsaj mali, bolni otročiči, katere bi moral pustiti v stanovanju vsaj tako dolgo, da bi bili popolnoma zdravi in da bi bilo malo topleje. Pa jih vrže v najslabšem času na cesto! To je ljubezen do bližnjega! — Jaz bi samo tega človeka rad vprašal, ali

ga tako učijo v cerkvi, ker vsaki dan stoji pri Sv. Jožefu ali pri kapucinih, ali ga uči njegov sorodnik, ki je višji duhovnik, take ljubezni do bližnjega? — Kolikor mi je znano, je oče teh otrok stanoval v podstrešni sobici že prej, preden je ta novi gospodar kupil hišo. Oče je skrben in marljiv delavec. Novi gospodar ga ni maral. Mislim največ zato, ker ni hotel trobiti v njegov klerikalni rog in ni hotel stati vedno v cerkvi kakor on. — To sem hotel povedati čitateljem našega delavskega lista, da bodo vedeli, kakšne klerikalne gospodarje imamo tudi tukaj v bližini Celja. — Cenjeno upravo »Delavske Politike« pa prosim, da pošlje list s tem dopisom temu »dobremu« hišnemu gospodarju, da se ne bo mogel izgovarjati, da ni čital tega članka. Opazovalec.

Studenci pri Mariboru.

Delavsko kolesarsko društvo, podružnica v Studencih, javlja svojim članom, da se vrši drugi občni zbor v soboto, dne 6. aprila 1929, ob 7. uri zvečer v društvenem lokalu (Majhenič). Vsi člani se pozivajo, da se istega točno udeležijo.

Zabukovca.

Celjski dramatični odsek »Svobode« priredi dne 7. aprila 1929 v gostilniški dvorani g. Piklove krasno spevoigro »Moč uniform«. Sodrugi in prijateljem toplo priporočamo, da se udeležijo. Igra je polna smeha in mičnih prizorov.

Preselitev.

Delavska pekarna r. z. z. o. z. v Mariboru, Tržaška cesta 50, naznanja, da se je preselila njena podružnica iz hiše Glavni trg 18

v hišo

Glavni trg št. 20

(poleg gostilne Knupš).

**Če hočeš dobiti lepe knjige
in poceni, postani član
„CANKARJEVE družbe“!**

**Letna članarina za „Cankarjevo družbo“ znaša
20 Din. Za to dobiš je-
seni štiri lepe knjige. --**



Klobuke

perilo, ovratnice, čevlje, moške in ženske
nogavice, dežnike, palice itd. **Moške
obleke** à Din 290, 300, 360, 450 itd.
Obleke za dečke à Din 90, 120 itd.
Vse to kupite najbolje in najcenejše
pri tvrdki

JAKOB LAH, Maribor
Glavni trg 2.

Prevzem gostilne.

Vljudno naznanjam cenj. občinstvu, da
sem prevzel gostilno

„PROHASKA“, Maribor,
Strma ulica

Stremel bom cenj. goste postreči z dobrim
in cenanim lastnim vinom, rizling, last.
pridelka Din 14, mosler, lastnega pri-
delka Din 12, kakor tudi s prvovrstno
kuhinjo po najnižjih cenah. V nedeljo,
dne 7. aprila t. l. koncert. S spoštovanjem

Franc Marx.

Nabirajte nove naročnike

Sodružice in sodrugi!

**Kupujte samo pri
tvrdkah, ki ogla-
sujejo v „Delav-
ski Politiki“! ---**

Hranilno in posojilno društvo delavcev v Mariboru
registrirane zadruga z omejeno zavezo, Frankopanova ulica 37, v lastni hiši

Vabilo

k

57. letnemu občnemu zboru

ki se vrši v nedeljo, dne 7. aprila 1929 ob 8. uri dop. v
dvorani gost. Anderle, Koroška c 3, vhod Splavarska ul.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Predložitev računskega sklepa za leto 1928.
3. Poročilo nadzorstva in odobritev računskega sklepa.
4. Volitve.
5. Določitev najvišjega zneska, do katerega se dajejo posojila
in sprejemajo hranilne vloge.
6. Predložitev poročila o reviziji Zveze gospodarskih zadrug.
7. Sprememba pravil.
8. Slučajnosti.

Peter Brauchardt, predsednik.

V slučaju nesklepčnosti ob napovedani uri se viši občni zbor
eno uro pozneje, to je ob 9. uri, pri vsakem številu navzočih članov.

Uradne ure: Vsak torek od 6. do pol 8. ure zvečer
in vsako soboto od 4. do 6. ure zvečer v pisarni.

Hranilne vloge se obrestujejo po 5½% oz. 7% proti odpovedi.

Prav nič Vas ne stane

ako si ogledate letošnjo bogato zalogo vsevrstnega
spomladanskega in letnega manufakturnega blaga
pri tvrdki

L. ORNIK, Koroška cesta 9

Velika izbira prekrasnih desenov za obleke in plašče
pravkar dospele iz največjih angleških in čeških tovarn
Vsled tega so tudi umevne **NAJNIŽJE CENE**
kljub plačilnim olajšavam.

Upravni odbor Javne borze dela v Ljubljani naznanja tužno vest,
da je gospod

ŠTEFAN LEHPAMER

ŠEF JAVNE BORZE DELA V LJUBLJANI

danes zjutraj ob pol 4. uri po kratki, muk polni bolezni, previden s svetimi
zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagopokojnika bo v petek, dne 5. aprila ob pol 3. uri izpred
hiše žalosti, Prisojna ulica št. 1, na pokopališče k sv. Križu.

Rajnemu, ki si je za organizacijo posredovanja dela v kraljevini SHS
pridobil nevenljivih zaslug, naj sveti večna luč, njegovi duši pa mir in pokoj.

V Ljubljani, dne 3. aprila 1929.

Upravni odbor Javne borze dela v Ljubljani.